

συστημάτων του! Ἀλλ' ὁμως συνέστειλεν ἑαυτὸν ἱκανῶς ὥστε νὰ κρύψῃ ἐκ τῆς ἐγγονῆς του τὸν κλονισμόν τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἀθῶως τῷ ἔδωκε· καὶ ἀπλῶς εἶπεν ὅτι δὲν ἦτο κατάλληλον βιβλίον πρὸς χρῆσιν αὐτῆς, καὶ ὅτι δὲν πρέπει ποτε πλέον νὰ ἐκφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Μεσσία ἐκείνου, ὅστις ἦτο μάγος

χὼν ἀποφασίσει τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ὥστε μετὰ τινῶν ὥρων ἄκαρπον σκέψιν, ἡ Λεῖλα ἐπρότεινεν οἰκογενειὰν συμβούλιον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ὁ Ἐλιέζερ ἐκάλεσε εἰς αὐτὸ τοὺς γονεῖς τῆς Ἑμμάς. Ὁ Ῥαββῖνος Κόλμαρ, λίαν εὐσεβὴς καὶ δεισιδαίμων Ἰουδαῖος, ὅστις κατόκει μετ' αὐτῶν ὡς διδάσκαλος

Ἰσπανοί.

καὶ πλάγες, τὴν ἀπεμάκρυνε, καὶ ἐζήτησε τὴν σύζυγον καὶ μητέρα τῆς, νὰ ἀνακρίνωσιν αὐταῖς τί συνέβη καὶ νὰ συμβουλευθῇ μετ' αὐτῶν πῶς ν' ἀντικρούσῃ τὸ ἀπρόοπτον καὶ λυπηρὸν τοῦτο συμβάν. Αὐταὶ συνεμερίσθησαν τὴν λύπην αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδόλως εἰ-

τῶν τέκνων τῶν, προσεκλήθη νὰ τοὺς συνοδεύσῃ καὶ ὁ Ἐλιέζερ ἐζήτησε τὴν παρουσίαν τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ φίλου καὶ συνεταίρου, Ῥαββίνου Ἰωνάθαν, ἐκ Πόζεν, ἀνδρὸς ἐξόχου παιδείας, ἰδιαζούσης εὐσεβείας καὶ βαθεῖαν μαγικὴν ἐμπειρίαν κεκτημένου. Ἀργά